

Se Sluníčkem do přírody

O ZIMNÍCH SPÁČÍCH

Zvířata mají jen dvoje šaty a s těmi vystačí celý rok. Jedny na léto, druhé na zimu. Kožich jim navíc naroste sám, zatímco my, lidé, si šaty musíme kupovat. Na zimu zvěřátkům srst zhoustne, aby víc hřála a chránila je před mrazem. Zimní šaty zvířat změní dokonce i barvu. Takový hranostaj je v létě hnědý jako skořice, a v zimě je jeho kožíšek bílý jako sníh.

Některá zvířata celou zimu prospí. Nehrozí jim ani tak zima jako hlad. Spí totiž i jejich jídlo - nelétá hmyz, nerostou rostliny. Kdyby jezevec, sysel, křeček, netopýr, plch a medvěd neprospalí celou zimu, zahynuli by hladem.

Jak ale dokážou mít tak dlouhatánskou noc?

Především se před zimou pořádně vykrmí, až jsou jako kuličky. Také si pěkně a měkce vystelou pelíšky, podzemní chodby a dutiny stromů suchým listím a trávou. Když přijde zima, schoulí se a tvrdě usnou. Jejich dech se zpomalí a také srdce jim tlouče dále pomaleji. Teplota těla zimních spáčů se sníží o mnoho stupňů, aby ztráta tepla byla co nejmenší.

Jezevci je v zimě hej. Umí vybudovat dlouhé chodby až pět metrů pod zemí! Ve svém obydlí má vzorně uklizeno, ve slepé chodbě si porídí i záchod.

Pravé zimní spáče nic neprobudí, nepravé - například medvěda, bychom mohli vyrušit.

Ale všechna spící zvířátka spolehlivě probudí na jaře sluníčko. To je pro ně tím nejpříjemnějším budíkem.

Tak vypadá obydlí křečka v povídáčkách a kreslených seriálech